

ct

Els gronxadors

de
Roger Simeon

traduït per
Roger Simeon

(fragment en català)

Un escenari buit. Dos gronxadors al mig. Sense barres, sense estructura: penjats del sostre.

[Un home (ELL) està assegut al gronxador de la dreta. Amb el cap baix. Examinant-se els peus que no paren de bellugar-se inquiets. Com si no fossin seus. Com si no estiguessin sota el seu control]

[ELL mira el rellotge. Mira a dreta i a esquerra. Mira a dalt i a baix: està esperant a algú que no arriba]

[ELL, fart d'esperar, surt del gronxador i, remugant entre dents, es dirigeix cap a la part esquerra de l'escenari]

[Entra ELLA: una dona d'edat i complexió semblants als d'ELL. Tant que és obvi que són, o eren, o que seran parella. S'assemblen tant, que només podrien ser-ho. O ser germans. Però aquest no és el cas]

[Es creuen en silenci, quasi sense mirar-se]

ELLA

[Asseient-se al gronxador de la dreta] Ja te'n vas?

ELL

[Sense aturar-se del tot] Sí...

ELLA

Ah, doncs vés, vés... si tens pressa...

ELL

[Aturant-se, ara sí] No... pressa pressa no és que en tingui pas.

ELLA

I llavors?

ELL

Només m'en vaig...

ELLA

I on vas?

ELL

[Pausa] No ho sé.

ELLA

No tens direcció?

ELL

Ni rumb.

ELLA

I per què no vas a la platja?

ELL

A la platja?

ELLA

Sí. A la platja.

ELL

No m'agrada a mi, la platja.

ELLA

Perquè hi ha massa sorra?

ELL

No.

ELLA

Perquè hi ha massa aigua?

ELL

No.

ELLA

Perquè hi fa massa sol?

ELL

No. *[Pausa]* Perquè hi ha massa gent.

ELLA

Però ara no hi haurà ningú... fa massa fred encara.

ELL

Doncs encara pitjor. Les platges buides m'entristeixen. El soroll de les onades em mareja i em semba que estic a punt de... *[però calla]*

ELLA

[Pausa] Doncs si no vas a la platja... no sé on més pots anar...

ELL

[Dubtant] Cap a casa...

ELLA

Per què tens feina a fer?

ELL

No.

ELLA

Per què t'hi espera algú?

ELL

No... ningú m'espera... estic ben sol.

ELLA

Com jo...

ELL

També?

ELLA

Sí. Completament sola...

ELL

Ja és ben curiós ja...

ELLA

El què?

ELL

Quanta més gent som al món, més sols estem.

ELLA

Sols i desemperats...

ELL

[Com si es tractés d'un joc. Ritme ascendent] Desemparats i oblidats...

ELLA

Oblidats i repudiats...

ELL

Repudiats i marginats...

ELLA

Marginats i castigats...

ELL

Castigats i frustrats...

ELLA

Frustrats i fastiguejats...

ELL

Fastiguejats i afligits...

ELLA

[Victoriosa] Ja! Has perdut! “Afligits” no rima amb “fastiguejats”!